

то нищо до тогава не ся е знаяло. *Фридрихъ II* Херцогъ Шлезскый поиска да бжде погрѣбенъ съ тѣзи книжицѣ въ рѣцѣ, и *Иоакимъ*, князь Ангальтскый съ собственнѣ-тѣ рѣкѣ написа въ еднѣ отъ тѣхъ: «Освѣнъ Библиѣ-тѣ тази книга е моя-та най-добра книга.» Въ 16-ый вѣкѣ тази книга ся прѣведе на 13 языци, въ 17-ый вѣкѣ тя ся прѣведе още на 5 языци, и на цѣло, е прѣведена на 31 языци. Слѣдъ три години Лютерови-тѣ еписанія ся прѣведохъ въ Голландіѣ на Испанскый языкъ, и слѣдъ четири години единъ пѣтникъ ги купуваше вече въ Іерусалимъ.

На всякадѣ дойдохъ до рѣшеніе-то или да земѣтъ странѣ-тѣ на Лютера или странѣ-тѣ на Папа-та; и единъ отъ Папскы-тѣ посланници въ едно отъ пѣтуванія-та си прѣзъ Германіѣ забѣлѣжи вече въ 1519 годинѣ, че всякога е намѣрилъ *три* кой-то говорихъ за Лютера а единъ кой-то говореше за Папа-та. Единъ отъ Лютерови-тѣ слушатели кой-то проповѣдваше въ единъ градъ въ Саксоніѣ ново-то ученіе т. е. Библейско-то, пише: че не може да опише съ каквѣ искренность и съ какво вниманіе чловѣци-тѣ приемать слово-то, и какъ охотно въ всичко ся водять, тѣй щото той часто отъ радость плачеше колко него, като слабъ търпѣхъ и любѣхъ. Гдѣ-то чрѣзъ неприатели-тѣ ся не допустяше единъ Лютеранскы проповѣдникъ, тамъ народъ-тѣ купно тичаше къмъ ближно-то мѣсто за да чюжтъ еднѣ проповѣдъ, както напрімѣръ въ Бухолцъ гдѣ-то проповѣдваше